הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים · ספר זרעים

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות ביכורים ושאר מתנות כהונה שבגבולין

רבי אפרים נבון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות ביכורים ושאר מתנות כהונה שבגבולין

רבי אפרים נבון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-מהגאון-בעל-מחנה-אפרים-על-משנה-תורה-הלכות-ביכורים-ושאר-מתנות-כהונה/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ד 4
הלכה יג 4
פרק ו 4
הלכה יז 4
הלכה יט 4
פרק ט 4
הלכה ג 4
הלכה י 4
הלכה טו 4

פרק ד

הלכה יג

בכ"מ ז"ל המביא בכורים וכו' עד ואע"ג דבירושלמי מוקי לה בשליקטן לשלחן על ידי שליח וכו'. נ"ב עיין בספ"ב שהביא רבינו הירושלמי וצ"ע:

פרק ו

הלכה יז

בכ"מ היו הככרות נושכות זו בזו וכו' עד ולענין מ"ש שרבינו מפרש שישוכו דמתני' הוי לאחר אפיה. תמהני שאיני יודע מה נשיכה שייך אחר גמר אפיה. נ"ב לק"מ דלאחר אפיה דקאמר היינו שנושכות בתנור כגון ככרות של בבל:

הלכה יט

כתב הראב"ד נראה לי מהגמרא שאף האשה שעשתה עיסה לחלק חייבת בחלה שמא תמלך לעשותה עיסה מההיא איתתא וכו'. נ"ב לפי סברת הראב"ד ק"ל מההיא דעושה עיסה סופגנין דפטורה מן החלה:

פרק ט

הלכה ג

בכ"מ ובענין נסתפק בשנים ולקח הכהן האחד וכו'. עד איכא למימר דלאו דס"ל דלית הילכתא כותיה אלא דמ"מ רצו להעמיד סתם מתני' כרבים. נ"ב אין נראה כן דבהל' מעשר פ"ז בדין המלוה את הכהן פסק רבינו דלא כעולא:

הלכה י

בכ"מ ואהא דתנן צריך שירשום וכו'. עד איכא למימר דלא דמי דנהי דאמרינן דשה ואפילו מקצת שה ה"מ דכל שיות שבו חייב דבכה"ג כוליה שה מיקרי אבל הכא דמקצת שיות פטור כה"ג לא חייב רחמנא. נ"ב ק"ל מההיא דכתב רבינו בסמוך היה הכהן שותף בראש פטור מן הלחי אבל בשאר חייב ואע"ג דמקצת שיות פטור:

הלכה טו

בכ"מ אמר לטבח וכו'. עד ופירש"י נותנה זה לכהן ואין המוכר מנכה ללוקח שהרי היה יודע הלוקח כו'. נ"ב ק"ל דא"כ כי לקחם ממנו במשקל אמאי מנכה לו מהדמים כיון דידע מתנה הוא דקא יהיב ליה:

עוד שם בסוף וי"ל משום דאמרינן בגמרא איכא דמתני לה באפי נפשה וכו' יע"ש. ודבריו צ"ע דבסמוך כתב הפך בהלכה י"ד ז"ל הקונה אותם מותר לאוכלן: